

Kirkeblad

FOR VÆRØY OG RØST

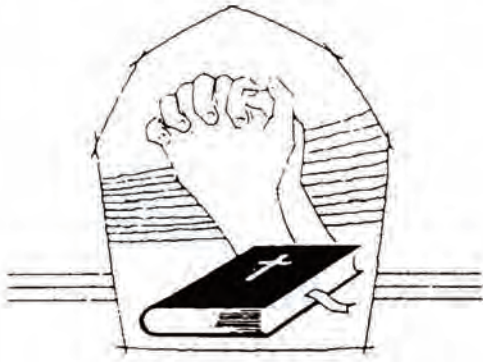

NR. 2

JUNI 2010

54.ÅRG.

Sommer

For mange handler sommeren om drømmer og lengsler, alt det vi ”stunder etter” som det heter i Salmenes bok. Likevel kan det være viktig å skille mellom det vi ønsker og gjerne vil ha, og det er vi dypest sett lengter etter i livene våre. Bibelen forbinder lengsel med det å tørste, og den knytter lengselen til det å ha en livsgjerning – et kall. Ordet og kallet kommer opprinnelig fra Gud, det er Gud som kaller oss mennesker til livets kilde. Gud er ikke bare tilstedet i våre liv, men også aktiv i våre livsskjebner, og har en vilje med hver enkelts vei gjennom livet tilbake til ham.

Det er slike ”stille rop” fra Gud i et hvert menneskeliv som ofte kan være vanskelig å høre, selv for den som virkelig skjerper ørene for å høre hva Gud har å si til dem.. Og det er nettopp det de store skikkelsene i Bibelen gjør: de lytter – lytter seg innover. De tror og de vet at Gud har noe

viktig å si til dem. De forsøker på forskjellige måter å oppfatte det og å forstå hva det er. Midt i livets larm og menneskenes snakk kan de kunsten å lytte seg innover; til sitt sinn, til sitt hjerte og samvittighet, til en Gud som er der, men som ofte snakker i det stille eller hvisker når han taler. Kanskje nettopp for å skjerpe våre lytte evner...

Sommeren kan være en tid til å tenke igjennom og sette ord på hva ens dypeste lengsel er. Gud bruker våre evner, personlighet og livserfaringer til å kommunisere med oss, oftest i det helt enkle, - lokke fram denne dype lengselen som vi innehar. Det er neimen ikke så lett å sette ord på lengselen med det første, ei heller å forstå det fullt og helt. For det blir fort forvekslet med andre følelser, og kanskje til og med forvillet borte i tidens jag, meninger og andre stemmer.

Som troende og som dømte tror vi ikke bare at Gud har skapt oss, men også at Han kaller oss og taler til oss den dag i dag. Selv om kallet vil utforme seg forskjellig for den enkelte, så er likevel noe av kallet ett og det samme for oss alle: Han kaller oss tilbake til kilden med vann som gjør levende.

”Hadde du vist hvem det var som spurte deg om vann, så ville du spørre Ham og Han ville ha gitt den det levende vann”
God sommer!

*Kristina Dyson
Sokneprest på Røst*

Røst menighetsråd 2010

På første rad fra venstre står Oddfrid Mikalsen (leder), Toril Jørgensen (nestleder), Henny Jacobsen og Tordis Gundersen. Bak fra venstre Inger Karlsen, Steinar Greger, Frode Hansen og Britt S. Buschmann.

De som ikke er tilstede er Arne Hansen, Gøril Ekrem og Trine Christensen (menighetssekretær). Soknepresten er tilstede, men måtte ta bildet.

Foto: Kristina Dyson

A1 TIL LUNDEFESTIVALEN 2010

Arnfinn Ellingsen

Sommerens vakreste eventyr skjer på Røst i tidsrommet 25. – 27. juni. Hovedattraksjon blir A1 som har konsert på fredag. Lørdag medvirker Bjelleklang sammen med Røstkoret. Fra Bodø kommer suksessgruppa Bobleplast. Værøy Mannskor holder konsert i kirka på lørdag. Ellers medvirker Tramps, Puffins og Copy Cats. Utstillinger, foredrag og masse god mat. Søndag blir det gudstjeneste på Skomvær

Bli med på årets familiefestival med masse moro, god musikk og kunst og kultur

Ole Kvalnes foran det gamle fjøset. Ole ble den siste bonde i Kvalnes. Han sluttet med sauedrifta i 1997.

Foto: Magnus Eilertsen

Den siste bonde i Kvalnes

Magnus Eilertsen

I tidligere tider var jordbruk og husdyrhold vanlig på Værøy. I dag henger bare nostalgien igjen og vitner om en svunnen tid. Gamle fjøs, steingjerder og store uslåtte jorder er nå å regne som historiske speilbilder. Vi må faktisk tilbake til slutten av nittitallet for å finne den siste sauen som beitet på øya. Mye har endret seg her vest.

Ole Kvalnes (74) er en av dem som har holdt jordbrukstradisjonene lengst i live

på Værøy. Han var den siste bonden i Kvalnes og drev fram til 1997. Ole er født og oppvokst i Kvalnes. I likhet med de fleste på Værøy hadde Oles foreldre noen sauer i tillegg til tre kyr. Jordbruket var viktig for folket – på samme måte som fiskeriene.

– Jeg husker fra oppveksten at vi var med å ta inn høy og at vi hjalp til der vi kunne, forteller Ole Kvalnes. - På vinterstid var det mange fiskere som holdt hus i buene i

Høyberging i Kvalnes. Mye av slåtten foregikk i fjellet, men i Kvalneset hadde de etter Væroyforhold også god innmark.

Kvalnes, og vi vokste sånn sett opp med både jordbruk og fiskeri. Da jeg var ferdig på skolen, begynte jeg som egner. I 1952 var jeg med på mitt første vinterfiske ombord på fiskeskøyta «Ula».

Siden den gang har Ole Kvalnes høstet av havet, både som fisker og egner. Han har rett nok gått i land fra fiskebåten for noen år tilbake, men til tross for sin nåværende pensjonistalder, er han fortsatt å finne i egne bua.

Samtidig som Ole Kvalnes dreiv fiske, var han også beskjeftiget med saueholdet. Rundt 1960 overtok han gårdsdrifta i Kvalnes etter foreldrene.

– Før 1960-tallet var ikke «veien» til Kvalnes god – blant annet var det ikke sprengt hull i bergknausen som strekker seg helt ned i fjæra like ved Kvalnes, sier Ole. Enda lenger tilbake i tid fantes det faktisk ingen vei til Kvalnes i det hele tatt, forteller han. Som sagt hadde vi tre kyr i Kvalnes, og når disse skulle til oksen, måtte vi som regel av sted til Breivika med kyrne på slep. Der hadde de okse som mer enn gjerne gjorde jobben, men ferden fra Kvalnes bød på visse utfordringer i det ulendte terrenget.

Etter hvert ble det slutt på å ha kyr i Kvalnes; kun saueholdet ble videreført. Ole holdt rundt 8-10 sauer. De beitet i

området mellom Kvalnes og Kvalnesodden. Fjøset var innrettet slik at sauene kunne gå inn og ut når de selv ønsket det. Om sommeren beitet de på gresset som vokste på marka. Til de øvrige årstidene fikk de servert høy. Den gang det var flere sauebønder i Kvalnes, måtte de slå gress også andre steder på Værøy for å få tilstrekkelig med for til sauene gjennom den ugjestmilde delen av året. Men da Ole ble den eneste gjenværende bonden i Kvalnes, var det mer enn nok gress i Kvalnes til buskapen hans – både med tanke på beite og høyproduksjon.

- Jeg syntes det var givende å jobbe som bonde, forteller Ole Kvalnes. Det var interessant å arbeide med dyrene. Sauene gjenkjente liksom stemmen min når jeg kom inn i fjøset, og det var nærmest som

om de forstod det jeg sa til dem, smiler Ole. - Lamminga om vårparten kunne være en strevsom tid. Noen ganger tok jeg faktisk imot lam før jeg dro ut på havet om morgenen. Lammene ble som regel slaktet i oktober eller november. Hver sau fikk vanligvis ett eller to lam hvert år.

– En gang i året pleide vi å klippe sauene. Vanligvis skjedde dette rett før lamminga i april og mai, sier Ole. Da jeg var ung, ble ulla brukt her på Værøy. Senere ble den imidlertid sendt til Harstad for videre bearbeidelse der, ettersom færre og færre spant ull på Værøy. Men jeg har gjemt unna et par sekker med ull i det gamle fjøset, hvis noen skulle ha lyst til å spinne, avrunder Ole Kvalnes med et lurt smil.

Katedralen

Hans-Arne Hansen

For noen år siden skrev jeg en liten epistel – ”TO” – om Guten og Gamle som gikk tur, og holdt rast i en gammel kirkeruin. (Kirkebladet nr. 1-2 - 2003)

Guten er etter hvert blitt tenåring og rager høyere over havet enn gamle. Og Gamle er ingeniørlunde blitt yngre.

Men Gamle frekventerer fortsatt den gamle ruin. I egenskap av guide for til-

reisende, men helst alene. Jeg elsker denne ruinen som har vært vitne til – og åsted for så mangt; ungebänder som lekte gjemsel, eller agerte cowboy og indianer, eller som le-vegg for frosne skøyteløpere den gang Marflogtjønna var vårt lokale Bislet. Om den kunne tale, ruinen!

Selv har jeg, ganske av meg selv, og uten å forhøre meg med verken prest eller bis-

kop, opphøyet den til en slags katedral, ruinen! Viet til Santa Hanna.

Santa Hanna – finnes det noen helgen ved det navnet? Nei! Men i min gutteverden var det det.

Hanna het hun, og var min kjødelige mormor, eller ”ho Besta”. Jeg, pjokken, visste ikke av noen andre som kom opp mot henne i mildhet og godhet. Ikke jomfru Maria, og det rådet i mitt guttesinn en viss tvil om at selv Gud kunne måle seg. (Han var jo dessuten så langt unna.)

Selv var Besta både døpt og konfirmert i ruinen – den gang ei lita, koselig landsens kirke.

Og hun fortalte så levende om Gammelkirka, at da jeg i godt voksen alder fikk i hende en elendig fotostatkopi av et kirkeinteriør, var jeg ikke det ringeste i tvil: ”Dette må være Gammelkirka!” Det var det. Så godt hadde hun penslet det ut for meg, ho Besta.

Derfor har jeg viet denne ”katedralen” til min høyst private Santa Hanna.

Det er sagt at en ikke kan ta imot noe nytt uten å kvitte seg med noe gammelt. Hit er det godt å komme for å kvitte seg med gammelt, tyngende tankegoods som en uvilkarlig drasser på, og som hemmer en i å tenke nytt og kreativt, få en annen vinkling på tilværelsen. Hiv sjiten!

Her er det godt å sitte og kunne ta inn over seg nye ideer, få et annet perspektiv på låste forestillinger, få et friskere syn på

dette livets små og større gjenvordigheter. Her er det godt bare å SITTE – bare det å VÆRE. Nyte og lytte til stillheten. Stillheten – lar den seg høre?

Vinden

Det er alltid vind her ute i en eller annen gradering. Den hvisker i den gamle ruin. Den suser mellom gress og strå. I sivet i de nå snart gjengrodde småtjern rundt omkring.

Havet

Det enorme oseanet er bare et steinkast unna. Havet tier aldri. Det taler til en. I stille vær med et fjernt sus, eller et og annet misfornøyd sukk. ”Hvor blir det av vinden slik at det blir litt fres her?” sukker havet. Ved uvær spiller det opp med både pauker og basuner. Fullt verk!

Fuglene

De små kvittrer muntert. ”Fuglesang” – kaller vi mennesker det og syns det er vakkert. Og måsene – de har aldri lært å holde kjeft. (Var ur-måsen bergenser, tro?)

Alt dette lar jeg inngå i fellespakken STILLHET. Prøv!

Jeg har lutret mitt hode, nytt stillheten, hatt en god time i ”katedralen”. Jeg sender en vennlig takk til Besta før jeg traver hjem over blomsterkledd utmark, akkompagnert av fuglesang.

Takk for stunden.

Ny leder i Fellesrådet på Værøy

Magnus Eilertsen

Arild Jenssen (70) ble i fjor høst valgt til ny leder i Værøy menighetsråd. Han har mange ambisjoner knyttet til det nye vervet sitt, og opplever jobben som menighetsrådsleder som givende og meningsfylt.

– Vi i menighetsrådet skal planlegge hva kirka skal inneholde, både av åndelig del og ulike aktiviteter. Den største utfordringen er å fylle kirka og menighetssalen med folk, sier Arild Jenssen. – Det er fint at folk kan bruke kirka i ulike sammenhenger, og at folk gir tilbakemeldinger på ting de har på hjertet i den forbindelse, poengterer Jenssen. Kirka er for alle, sier han.

Blant kirkeaktivitetene som er oppe og går i dag, kan søndagsskole for barn og formiddagstreff/eldretreff hver onsdag nevnes. Innimellom er det også lørdagsskole for barna.

– Til sommeren skal det være tilbud om åpen kirke for publikum som ønsker å besøke nykirka, sier lederen i menighetsrådet. Da ser vi for oss at det kan tilbys kirkecaffe samtidig som kirka er åpen.

– Ellers er det mye annet som er på gang, kan Jenssen fortelle. I mai eller juni skal kirkespiret endelig på plass på toppen av

Arild Jenssen, ny leder i Fellesrådet på Værøy

Foto: Magnus Eilertsen

nykirka. Det skal også gruses og støpes utenfor kirka. I tillegg har vi begynt å samle inn penger til nytt lydanlegg og en oppgradering av kirkens bårerom. En utbedring av brannsikringen i begge kirkene er også høyt prioritert. Når det gjelder gammelkirka på Nordland, er det i første omgang kuppelen som trenger en etterlengtet fornyelse. Det haster, så arbeidet med løkkuppelen vil derfor starte i sommer. Videre skal det arbeides med å

få ny bordkledning på gammelkirka samt annen tiltrengt renovering.

Arild Jenssen har bodd på Værøy hele sitt liv. I 2003 sluttet han som trygdesjef i Værøy kommune, og gikk av med pensjon. Jenssen er fortsatt en aktiv mann på flere arenaer. Utenom engasjementet i kirka, er han blant annet primus motor i

«Radio Værøy». Han vet også å koble av, og bedyrer at han er glad i å gå turer. Han og fruene er dessuten ofte på turer gjennom Lofoten og Vesterålen.

– Avslutningsvis vil jeg understreke at menighetsrådet og jeg er veldig takknemlige for all frivillighet som utvises i kirkelig sammenheng, sier Jenssen.

Epilog – Underveis` eventyrlige ferd

Rune Kr. Ellingsen

Den 11. mars i år, rundt klokka 05.30 om morgenen, ble Underveis truffet av et 300 meter langt containerskip i det Indiske hav. En ferd på tre og et halvt år var brått til ende, men kapteinen berget livet og ingen kom til skade.

Braket når containerskipets baug braser inn i vesle Underveis kommer nok til å følge meg resten av livet. Men som ved et mirakel ble Underveis løftet vekk fra skipets stålskrog av baugbølgen og skrapte langs skipssiden før hun, etter det som føltes som en liten evighet, brått ble sluppet fri igjen. Men banesåret var et faktum, og vannet fosset inn gjennom en lang sprekk i skroget på framskipet. Det var bare å rope ut ”mayday” på VHF og sette i gang nødprosedyrer for å berge livet – 600 mil fra nærmeste land.

Tilbake til havet

Hendelsen ble av NRK om talt som ”mirakelet i det Indiske hav”, og sånn føles det også, to måneder etterpå. Jeg sitter trygt hjemme på mitt elskede Røst og skriver disse ordene, etter en ferd på mer enn 24.000 nautiske mil som skulle komme til å vare i mer enn tre år. Nå er det tid for refleksjon og kontemplasjon, og jeg bruker mye tid på å fordøye alle inntrykkene jeg har samlet meg gjennom disse årene. Det føles som en liten evighet siden jeg modig seilte ut forbi Skomvær fyr. Selve havariet har jeg ennå ikke klart å ta helt inn over meg, det ble liksom så fjernt og uvirkelig når jeg kom hjem til kjente ansikter og steder. Bare noen dager etter hjemkomst ringte skipper Alf Røymo på M/K Helløy og spurte om jeg ville være med på havet

Da jeg kom hjem hadde jeg knapt klær å ha på kroppen. En hel gjeng med folk hadde samlet seg på fergekaia, med kake, blomster og flagg. Her sammen med pappa Arnfinn og mamma Synnøve.

Foto: Tove Andreassen

noen dager på tampen av sesongen. Dette svarte jeg selvsagt ja til med en gang, og disse dagene var kanskje den beste terapi jeg kunne fått. På en båt jeg kjenner fra før, med en skipper jeg stoler på. Det var deilig å komme seg på havet igjen. Og fisk fikk vi, i store mengder! Sånn sett var det også godt å føle at livet går videre, selv etter en så dramatisk opplevelse.

Veien videre

Blant mange tanker er det en tanke som tvinger seg frem etter en sånn ferd som jeg har vært på. Var det verdt det? Og svaret jeg får fra mitt indre er krystallklart: Ja, det var det! Selv strabasene og slitet var verdt det. Ikke bare har jeg sett mange underlige steder, møtt mange spennende mennesker og skrevet reportasjer til blader og aviser fra fjern og nær. Jeg har også lært mye om meg selv og

mine medmennesker på denne turen. Og ikke minst har jeg fått bekreftet at vi mennesker kan få til det meste vi setter oss fore, bare vi vil det nok. Ingenting kan stoppe tankens kraft, og det meste ordner seg underveis. Problemer som virker store på land forsvinner på havet. Da er det bare sjøen, himmelen, vinden og stjernene som betyr noe. Selv om jeg ikke kom helt "rundt", og slutten ble så dramatisk, føler jeg at dette, det er noe alle bør gjøre en gang i løpet av livet. Om ikke en reise til havs eller til fjells, så i

hvert fall å oppfylle en stor drøm. Livet er kort, og det er ingen som kan leve igjen. Vi er her bare en gang, det er om å gjøre å sørge for at den ene gangen blir så vakker og minnerik som mulig, for oss selv og de vi er glade i. I skrivende stund sitter jeg og planlegger bok fra turen, med bilder og tekst. Et prosjekt jeg håper å få til, om ikke i løpet av året, så i hvert fall til neste år. Tusen, tusen takk til alle dere som har fulgt meg på ferden her hjemme-fra! Med ønske om en vakker sommer etter en hard og lang vinter.

Kirkebladets lesere har hatt glede av å følge "Underveis" og mannskapet fra Røst på den dristige ferden jorden rundt. En ferd som altså endte på den dramatiske måten som Rune her har beskrevet.

I løpet av høsten vil vi samle samtlige reisebrev fra "Underveis" på Kirkebladets nettside – www.kirkeblad.no

Aslaug Pedersen hedret

Tove Andreassen

Lørdag 10.april ble det holdt en spesiell markering på omsorgstua på Røst Helse-senter. Da ble Aslaug Pedersen hedret for langt og trofast medlemsskap i Røst Arbeiderparti, medlem siden 1939. Hun ble overrakt et diplom, underskrevet av Jens Stoltenberg og hans partisekretær, Raymond Johansen. Det vanket også blomster, kaffe og kaker.

Styret i Røst Arbeiderparti, andre

partimedlemmer, familie og venner, til sammen 20 stk., deltok på denne høytideligheten.

Rundt kaffebordet ble det mange minner som etter hvert kom frem.

Aslaug mintes fra tiden da hun og mannen hennes, Ragnar Pedersen, meldte seg inn i partiet og de mange ting som har skjedd i lokalsamfunnet gjennom årenes løp. Røst har hatt ei rivende utvikling.

Aslaug med familien, Håvard Vikedal, Charles Pedersen, Mariann Vikedal og Tom Ragnar Pedersen.

Sykehjemmet og omsorgsavdelingen ble spesielt trukket frem.

Samtlige av beboerne som var til stede var helt enige i at her har de det godt.

Selv om Aslaug nå er blitt ei gammel

dame på snart 91 år fortalte hun så levende, med glimt i øyet og smilet på lur.

Latteren satt løst og det ble ei trivelig stund på omsorgsstua.

Bilder fra Værøy og Røst

Har du god tid og et stort ønske om å se bilder fra Værøy og Røst, anbefaler vi deg å gå inn på søkemotoren www.google.no Et enkelt billedsøk på Værøy gir deg tilgang til omtrent 22.600 bilder fra Værøy. For Røst opererer google med ikke mindre enn 46.900 treff i løpet av 1 sekund. For den som har godt med tid er det mye å gjøre.

Pingvinene på Røst

Arnfinn Ellingsen

Det er vel stadig noen som husker eller har hørt om et spennende eksperiment med å sette ut pingviner på Røst. Pingvinene ble satt ut i to vendinger i siste halvdel av trettitallet. Den gang spiste røstværingene mye fuglekjøtt. Det var en betydelig del avkostholdet, i hvert fall hva angikk kjøtt. Pingvinene skulle benyttes i matauksammenheng. Kjøttet beskrives som fett, smakfullt og særdeles velsmakende.

Det var forretningsmannen Helge Helgesen som stod som vert for eksperimentet. Pingvinene ble plassert på Svinøya og plassert i en innhengning der. Helgesen fikk lensmannens godkjenning på at fuglene måtte beskyttes mot skuelystne forbi passerende. Kun under mating og når lokalbåten anløp, ble det anledning å se nærmere på de eksotiske fuglene. Ved lokalanløp måtte skuelystne ledsages av "en paalitelig mand anvist av D/S Ekspedisjonen paa Glea eller av undertegnede" (Helge Helgesen)...

Pingvinene var av ulike typer. Beretningen spriker noe, men det faktum at flere pingviner og typer ble brakt til Røst står fast.

Eksperimentet man hadde store forhåpninger til, viste seg å ikke bli vellykket.

*Er den unge mannen en Rønneberg?
Kanskje noen kan hjelpe oss?*

Miljøet var nok for forskjellig fra Antarktis og Sydpolen. Da de fikk sin frihet, rømte de og gikk en usikker skjebne i møte. Pingvinene ble sett på forskjellige steder langs kysten i ettertid. De ble observert både i Moskenes, i Øksnes og i Finnmark. Noen trodde fuglene var uhyrer som en burde ta knekken på.. Lokalbefolkningen skal visstnok ha utstyrt

Helga Helgesen, datter til Helge Helgesen, i nærkontakt med to pingviner

seg med slagvåpen og slått pingvinene i hjel, for sikkerhets skyld.

Pingvineksperimentet er en spennende historie som viser grûnderånd og pågangsmot. Her skulle det sikres et mattilskudd i en vanskelig tid.

Men historien er langt fra død. I vår har journalist Linn Yttervik og fotograf Kristian Helgesen blåst liv i historien igjen.

Kristian har funnet denne gamle fotokatten etter sin oldefar Martin Kristian Helgesen. Det påpekes i avisartikler at pingvinene ble satt ut i 1936 og i 1938. I vår har disse to mediafolkene vært på Røst for å finne mer ut om saken. Kirkebladredaksjonen skal ta en grundig gjennomgang med de to fra VG. Kommer det fra nye opplysninger, vil vi sørge for at disse kommer videre til leserne.

”Kvartetten”

Dag Sørli

Til tross for at han nå går i sitt 84 år, er ikke Ludvik Christensen noen sofaslitter. Ludvik holder til på Værøy, og gleden ved å være med å synge har han bevart fra ungdommens år..

- Hjemme fant mor og far stor glede i å synge – og vi fem søsken sang gjerne med fra før vi kunne snakke reint, sier Ludvik. - Men vi var ikke den eneste

”syngende familien” på Værøy den gangen. Sang og musikk sto høyt i kurs, og var en helt naturlig del av dagliglivet. På skolen startet vi alltid dagen med sang og bønn, og skoledagen ble like naturlig avsluttet med sang. En hel skoletime i uka var avsatt kun til sang. I kirka sang menigheten flerstemt.

Ludviks søster ble tidlig med i

I 1959 ble ”Kvartetten” fotografert i Bodø. I første rekke fra venstre ser vi Bergiton Kristiansen, Ludvik Christensen, Fritjof Arntsen og Håkon Breivik. Andre rekke Eilif Pedersen, Otto Holmen og Ingeberg Christensen. Bakerst fra v. Halvor Knutsen, Karl Christensen og Olav Fjeldheim. Robert Pettersen var ikke til stede da bildet ble tatt.

Til tross for at han nå går i sitt 84 år, har Ludvik Christensen bevart gleden med å synge.

Foto: Dag Sørli

barnekoret, og da guttene kom til skjells år og alder, ble Ludviks tre brødre sangere i mannskor. Ludvik valgte imidlertid å følge Otto Holmen og planen var å danne en "kvartett". Men mange ville gjerne være med så i tillegg til Otto og Ludvik ble Fritjof Arntsen, Håkon Breivik, Bergiton Kristiansen, Eilif Pedersen, Ingberg Christensen, Robert Pettersen, Karl V. Christensen, Olav

Fjeldheim og Halvor Knutsen med i "kvartetten".

– Men en kvartett har jo sin naturlige begrensning – og da vi var hos fotograf i Bodø var "Kvartetten" plutselig blitt til "Værøy Kristelige Mannskor", minnes Ludvik. Kirkebladet har gleden av å bringe bildet av den noe utvidede kvartett.

Repertoaret var kristelige sanger – og "Kvartetten" deltok både ved gudstjenester og ved andre arrangement. "Kvartetten" har også sunget under en NRK-overført andakt.

– Årene i "Kvartetten" ser jeg tilbake på med stor glede, forteller Ludvik. – Otto Holmen var en musikalsk begavelse. Med sin rolige og innsiktsfulle måte å være på, fikk han oss til å yte vårt aller beste. Otto var dirigent, men var samtidig en av sangerne i "Kvartetten". Vi andre kunne ikke synge etter noter, men Otto kunne og dermed ble til at han måtte lære oss stemmene. Det står stor respekt av Ottos innsats for sang og musikklivet på Værøy.

Skole i Måstad

I høstens utgave av Kirkebladet har vi med litt om skolen i Måstad. Har du bilder av skoleklasser eller lærere i Måstad, vil redaksjonen gjerne komme i kontakt med deg.

Elisabeth Fagertun er Værøyfolkets faste frisør.

Foto: Magnus Eilertsen

Frisøren

Magnus Eilertsen

Takket være Elisabeth Fagertun trenger ikke Værøyværingene å bekymre seg for hårklippen. Fire dager i uken holder hun åpent på den vesle frisørsalongen i tilknytning til dagligvarebutikken Superh. Og selv om befolkningsgrunnlaget på Værøy ikke er allverdens, har Elisabeth likevel nok å henge fingrene i.

– På en vanlig arbeidsdag er det gjerne innom åtte, ni kunder på salongen, forteller Elisabeth. Noen skal stusses, andre

ønsker permanenter eller farging av håret. Pågangen av kunder er størst før høytider, 17. mai og konfirmasjoner. Da er det som regel fullbooket god tid i forveien, sier Elisabeth som meddeler at hun trives godt som øyfolkets frisør.

– Jeg har en masse hyggelige samtaler med folk her på salongen, og jeg trives godt med frisørjobben på Værøy, smiler Elisabeth Fagertun.

Som liten var Heiberg Varheim med den gang skoleungene plantet "skog" på Værøy. I dag kan han og andre Værøyværingar dra på "skogstur".

Foto: Dag Sørli

Skogen kommer tilbake

Dag Sørli

Den gang torv var brenslert hende det av og til at de som torvet på Sørlandsmyrene fant store trerøtter i myra. Ordet gikk derfor om at det en gang hadde vokst skog på Værøy.

I ettertid viser det seg at de hadde rett. Pollenanalyser som er gjort på Sørlandsmyrene viser at Værøy en gang var skogkledd. Rundt år 1200 e.K begynner det å bli kaldere, og litt etter litt forsvinner skogen.

Et kaldere klima alene har neppe vært grunn nok til at skogen ble borte. Det er helst en kombinasjon av kjøligere klima samtidig som folketallet og husdyrholdet økte. Folk trengte ved til brensel og husbygging samt for til dyrene. Et stort beitepress holdt ny tilvekst av skogen i sjakk. Torv som alternativ til ved som brensel, ble først aktuelt rundt 1800.

Skogplanting

Etter første verdenskrig skjer det noe i

landet vårt. Bureising, nydyrking og skogplanting blir de store sakene. Her er formannskapet og ordfører Ludv. Christensen tidlig ute. De ser sitt snitt til å søke Salten Skogselskap om midler til planter samt penger til et gjerde rundt det kommende plantefelt. Uten gjerde rundt plantefeltet på Værøy, ville utgangersauene ganske raskt sørge for at intet tre ville overleve.

Våren 1932 kommer det et positivt svar. Værøy skal få planter og penger til gjerde. Plantefeltet blir lagt øverst mot Rømdalen – der myra var så dårlig at den verken kunne brukes til torving eller beiteland. Skolen ble engasjert – lærerne og elevene syntes dette var et interessant prosjekt og foreldrene ble med. Lærer Kleppe fortalte at allerede den første dagen ble gjerdet satt opp. Neste dag – forteller han – i god tid før skolen skulle starte opp, stilte foreldre og elever med grev, spade og digre matpakker. Værøy skulle få skog igjen. Det ville alle være med på.

Den statlige skogplantingen hadde som mål å plante skog som på sikt skulle gi avkastning i form av tømmer. Det er vel heller tvilsomt at noen anså at plantefeltet på Værøy skulle gi noen form for avkastning. Det ble nok mer ment som et eksperiment. Den ”offentlige skogplantingen” satte strenge regler for avstanden mellom plantene – men i Rømdalen var jorda så skrinnet og steinete

at plantene rett og slett ble satt ned der det var jord nok til røttene.

Var med

Heiberg Varheim (88) var med da entusiastene plantet skog. - Det var som kjent skolen og lærerne som sto for bragden den gangen, kan Heiberg fortelle. - Vi dro i samlet tropp opp i Marka. De eldste grov hull for plantene, vi som var yngst fikk plante trærne etter at vi først hadde blitt instruert om hvordan det skulle gjøres. Vi var umåtelig spente på om trærne ville spire og gro. De første årene så det heller dårlig ut. Men så kom plantene seg. Underlig å tenke på at det arbeidet lærerne Kristofer Kleppe og Lina Aarstrand sto i bresjen for den gangen, var et pionerarbeid som vi kan glede oss over i dag.

Plantefeltet i Rømdalen ble litt etter litt utvidet. Det ble i begynnelsen plantet inn mange forskjellige tresorter. Erttertiden har vist at utenom de mer lokale lauvtrærne var det buskfuru, lerk og sitkagran som klarte seg best i vårt klima. Også på Nordland – under Nordlandsnupen - ble det noe senere etablert et større plantefelt.

Leplanting

På slutten av 1980-tallet var leplanting kommet på moten. Tanken var at de nye leplantingene skulle være med på å gjøre klimaet og boforholdene på Værøy bedre. I en 10-årsperiode ble det derfor plantet over 100.000 trær på Værøy. ”Værøy-

”Skogen” i Rømdalen virker ikke imponerende, men var i sin tid et dristig eksperiment.

Foto: Dag Sørli

posten” kunne i 1992 fortelle at det dette året ble plantet 11.000 trær på Værøy. Lokalt var det Edvin Johansen som sto for organiseringen av leplantingen. Økonomisk støtte fikk man imidlertid bare for å plante bartrær, men kommunen ønsket at det i størst mulig grad skulle plantes mer ”lokale” treslag som rogn og selje. Det var hurtigvoksende treslag og hørte til i Lofoten – mens bartrær som gran og furu var ”fremmede arter”. Til en viss grad fikk kommunen ønsket oppfylt.

Framtida for skogen

I dag er det ingen beitedyr som holder tilvekst av kratt og busker i sjakk. Det spirer og gror overalt på Værøy. Nå er

enkelte redde for at det åpne kystlandskapet skal bli overgrodd – og ser man på området rundt ”de gamle høvedsmenns kirke” på Nordland, er ikke frykten ubegrunnet. Du kan se bilder på www.kirkeblad.no

I 2005 kunne skogplanterne notere seg for en ny triumf. For første gang var det kommunale juletreet foran rådhuset en ekte Værøygran. Rett nok var den ikke hentet i plantefeltet, men i Vidar Westervolds hage. Juletreet var både stort, rettvekst og fyldig – og sto ikke noe tilbake for andre trær som har brakt julestemning til øyfolket.

Fra Menighetsrådet på Værøy

Menighetshilsen

Menighetsrådet ønsker å bruke denne muligheten til å formidle noe av det som vi arbeider med i menigheten. I denne utgaven av Kirkebladet har nok Magnus Eilertsen fått med det meste i sitt intervju. Likevel vil vi minne om det vi egentlig er satt til å virke med, nemlig å synliggjøre det GLADE budskap.

Den viktigste jobben er at hver enkelt kan gis muligheten til å finne sin egen plass i vår menighet. Og ikke minst at menigheten skal ha en romslighet som fanger alle. Da trenger vi hjelp fra deg som leser dette bladet til å finne de mulighetene. Vår bønn til dere er å gi menighetsråd og ansatte tilbakemeldinger på det som bør og må skje for at dette skal bli mulig. Har du ideer så ta kontakt. Har du selv tid og lyst til å bidra er du hjertelig velkommen til å være med i dette arbeidet. Alle kan gjøre noe.

Håper mange benytter seg av åpen kirke denne sommeren. Her kan du finne ro til ettertanke og bønn. Vi ønsker hver enkelt en god sommer. Håper dere støtter opp om kirka dokkers og møt opp på de arrangementene som er utover sommeren.

God sommer!
Arild Jenssen
Leder i menighetsrådet

Konfirmanttreff

Vi minner om 50-årskonfirmanttreffet på Værøy som denne sommeren er 10. og 11. juli.

Velkommen.

Gavekonto

Ønsker du å gi en gave til utsmykking og utstyr til kirka er kontonummeret 4662.70.46 588.

Vi arbeider med nytt lydanlegg, bårerommet, kirkeputer og nytt og mer praktisk kjøkken.

Vi har også en konto for den som ønsker å bidra til menighetsarbeidet. Her er besøkstjenesten og barne- og ungdomsarbeidet prioritert. Menighetsarbeidets konto er 4509.22.38.559

Menighetskontoret

Menighetskontoret på Værøy har flyttet inn i sine nye lokaler på Rådhuset.

Åpningstider på Værøy menighetskontor.

Mandager fra kl. 10.00 til kl. 14.00

Onsdager fra kl. 10.00 til kl. 14.00

Trivelig mai på Røst

Øverst på forrige side har vi Røstkonfirmantene 2010. Det er Joakim Larsen, Tim Erik Johansen, Preben Fagervik, Kim Jørgen Andreassen.

Foran: Caroline Rånes, Sara Støen, Preeti Jassal, Felicia Karlsson, Karoline Løbeck.

Foto: Rune Ellingsen

Tradisjonen tro gikk 17.mai-toget fra Fiskarheimen til kirka, med en liten stopp der og så videre rundt Nesset. Pernille Fagervik, 2.klasse blei litt sliten, men Håvard Vikedal, 8.klasse var snill og bar ho et stykke.

Foto: Tove Andreassen

En danseglad og trivelig gjeng

Tove Andreassen

Hver mandag i flere år har en gjeng damer og menn møttes i inngangshallen på skolen. Her danser de sammen, drikker kaffe og har hyggelig samvær.

Det er mest kvinnfolk og lite menn som er med, sier Henny Jakobsen, som er primus motor for denne gjengen. Nils Kristian har spurt mange mannfolk om de vil være med, men til nå har responsen vært liten. Vi håper flere tar seg tid og får lyst til å delta. Det er gøy å treffes slik,

litt trim får vi også, sier de.

Dette er et flott tiltak, latteren sitter løst og trivselsfaktoren er høy.

Vi håper de vil fortsette å danse i mange år fremover. På bildet ser vi fra venstre: Gudrun Jørgensen, Nikoline Jakobsen, Henny Jakobsen, Fritjof Jarle Edvardsen, Aud Jensen, Nils Kristian Ellingsen, Elsa Johansen, Inger Karlsen og Bergny Johnsen

Foto: Tove Andreassen

Tusen takk for gavene !

Vi takker alle som så rundhåndet har vært med på å sørge for at Kirkebladet har økonomi til å komme ut også i sitt i sitt 54 år. Hjertelig takk !

Solfrid og G Berntsen	200,00	Odd Benjaminsen	400,00	Arvid Kvalnes	100,00
Leif A Evjen	200,00	Roald Breivik	200,00	Hjalmar Martinussen	150,00
Brynhild Berntsen	50,00	Liv Johansen	200,00	Elsa Johansen	200,00
Lydia Kristiansen	150,00	Vesla Ring	200,00	J.Gressmo og S Holtan	100,00
Valter Berntsen	200,00	Lise Mørk	200,00	Kristian Nilsen	200,00
Karin Røymo	300,00	N N	150,00	Asbjørn Myklebust	300,00
N Jakobsen	100,00	Tori Holden	100,00	Johanne Hanssen	150,00
Torgeir Pettersen	100,00	Jakob Stamnes	500,00	Svanhild Tangen	200,00
Herman Meisler	200,00	Ella Andreassen	200,00	Arne Karlsen	200,00
Julie Holmen	100,00	Liv og Arild Jenssen	300,00	Karin R Grindstein	200,00
Knut Nilsen	250,00	Agnes Marthinsen	200,00	Johanne Nilsen	250,00
Frøydis Jensen Sæther	200,00	N N	200,00	Ole J Nicolaisen	300,00
Jorunn Lund Olsen	300,00	M Martinussen	200,00	N N	200,00
Borghild Ulven	250,00	Roy Rønneberg	200,00	Astrid Stenhaug	200,00
Asbjørn Westermann	400,00	Britt Buschmann	200,00	Alice Jørgensen	150,00
Marit og G Johnsen	250,00	Magnar Nilsen	200,00	Tordis Fagertun	150,00
Aud Karlsen	150,00	Marit Halden	300,00	Gunhild Eliassen	100,00
Einar Andreassen	200,00	W og Odd Hardy	400,00	N N	200,00
Nelly Nilsen	300,00	Turid Bensvik	2 000,00	Ragnhild Olaussen	200,00
Werner Hausen	200,00	Gladdy Mørch	250,00	N N	200,00
Paula Strand	200,00	Arild Hardy	200,00	Janne Halonen	200,00
N N	250,00	Kåre Jensen	200,00	Reidun og	
Arild Nikolaisen	200,00	Tom Ragnar Pedersen	200,00	Jon Andreassen	400,00
Hjørdis Olsen	150,00	Ågot Carlsen	200,00	Yngvar Vestfjord	200,00
Helge Wold	100,00	Mona Skavhaug	200,00	Ågot Refsvik	200,00
Heidi Mathisen	150,00	Karin Røymo	200,00	Else Rønneberg	100,00
Eldrid Johansen	100,00	Håkon Fagertun	200,00	N N	100,00
Olav Nilsen	150,00	Anne-Catrine Foss	200,00	Sigrund	
Knut Greger	200,00	Frits Kvalnes	200,00	Pauline Hanssen	100,00
Jan Birger Mathisen	200,00	Tor Jensen	150,00	Enid Spets	250,00
Sigfrid Indrestra	150,00	Mary Nilsen	200,00	Ingrid Marie Raanes	200,00
Arvid Kvalnes	100,00	E og J Andreassen	200,00	Johnny Skavhaug	200,00
Anne Solvang	200,00	Kjell Holm	300,00	Julie Julie Wiktorin	200,00

Anne-Sofie Støen	200,00	Espen Hansen	250,00	Bente Wikstrøm	200,00
K og Arne Sjursen	200,00	Oddny Karlsen	200,00	Fred Jensen	200,00
Unn Buschmann	200,00	Karin Staurvik	200,00	Audhild Johansen	200,00
Helga og		N N	150,00	Nora Helgesen	250,00
Helge Hagenes	200,00	Reidun Laxå	100,00	N N	200,00
Brynhild Berntsen	100,00	Gunnar Andreassen	250,00	Eivind Sundsvold	200,00
Ruth og		A og Oddvar Sjursen	200,00	N N	100,00
Tormod Taraldsen	100,00	Bjørge Greger	200,00	Inger Karlsen	200,00
Erling Johansen	100,00	Edith Birgit Røstgård	200,00	Ulla Knutsen	200,00
Tor Pettersen	200,00	Olga Korneliussen	200,00	Svein K Røstgård	200,00
Helga Fagertun	150,00	Magnild Justad	150,00	Johanne Jensen	100,00
Bjørn Magne Jensen	200,00	Frithjof Edvardsen	100,00	Osvold Søraa	200,00
Kurt Jensen	200,00	Stig Hansen	100,00	Leif Grønli	200,00
Borghild Allendes	200,00	Kamilla Eriksen	100,00	Roald Breivik	200,00
Johan Meisler	201,00	Valter Karlsen	200,00	Øyvind Kristoffersen	200,00
Signy Sedeniussen	250,00	M og Torbjørn Tunset	200,00	Kari Indset	200,00
Martha Ryeng	200,00	Willy Sørheim	200,00		
Anna Midtgaard	200,00	Oddvar Strømnes	150,00		
Åse Fagerslett	150,00	Heidi Mathisen	150,00		
Bry Mette Dahl	300,00	Kirsten Wasshaug	200,00		

*Kirkebladet kvitterer
for totalt kr 31.300.
Hjertelig takk!*

Hyggekveld på omsorgssenteret

I november skal vi på Miljøstua på Omsorgssenteret på Væroy arrangere en hyggekveld med salg og loddsalg.

I den forbindelse trenger vi både premier til loddsalget og noe vi kan selge.

Vi tar i mot med stor takk både premier og ting til salget.

All inntekt vil gå til sosiale aktiviteter for beboerne.

Vi på Omsorgssenteret ønsker dere alle en fin sommer og håper at mange kommer innom senteret på besøk når de er hjemme på ferie på øya.

**Hilsen Anne Turid og Judit på Miljøstua
970 37 885 991 60 445**

Vår på Værøy

Tradisjonen tro var konfirmasjon på Værøy i pinsa. Prest Odd Eidner til venstre i første rad. Deretter følger Maria Christensen og Eirin Hardy Fagertun. Midterste rekke fra venstre: Tor-Erlend Thomassen, Kenneth Hardy, Benedikte Andreassen, Cathrine Fagertun Færseth, Karianne Bensvik Johansen, Ronny Hansen.

Bak fra venstre: Sofie Berntsen, Merethe Olsen, Konstanse Eilertsen, Lise-Kristin Skavhaug, Steve Nilsen.

Foto: Rolf Helge Skavhaug

Også 17. mai ble feiret på tradisjonelt vis – i et ganske bra vær. Her er deler av toget på vei opp til Nykirka på Sørland.

Foto: Leif Arne Olaussen

Kvalen på Gjerdheia

Mange Værøyværingar har hørt den utrolige historien om kvalskjelettet på Gjerdheia, men i dag har vi ingen vitner som med sikkerhet kan si at de ved selvsyn har sett skjelettet.

I sommer skal imidlertid området på Gjerdheia undersøkes av fagfolk – ikke så mye på grunn av kvalskjelettet, men for å fastslå den geologiske alderen på plataet. Men hvem vet den som leter finner...

Takk

Takk for oppmerksomheten i anledning min 80 års dag.

Fra Julie Martinussen, Værøy

Takk

Hjertelig takk for all vennlig deltakelse ved vår kjære Solveig Josefine Edwardsens bortgang.

Takk for alle blomster, telefoner og meldinger. Det varmet i en tung tid.

En spesiell takk til Elin som stilte opp med husrom og fantastisk god hjelp til begravelsen!

Åge, Per Olav, Lill og Rune, Ken, Lone, Kay, Emma Sofie, Mikael, Åse Britt, Unni og Bjørn, Ann Kristin

Takk

Tusen takk for all vennlig deltakelse ved Almar Pettersens bortgang

Torbjörg med familie

Takk

En stor takk for gaver, telefoner, kaker og hilsninger og til alle som var med å feire dagen sammen med meg.

Takk til Hege og Marit for fin tilstelning og nydelig mat på prestegården.

Takk til Anne-Margrete, Dagfinn, Hilmar, Ragnhild, Harald og Ole-Petter for fin sang.

Takk til alle på omsorgsentret for lån av miljøstua.

En ekstra takk til dere som tok turen til Værøy for å feire med meg.

Det ble en minnerik feiring av min 90-årsdag.

Fra Letty Olsen, Værøy

Takk

Hjertelig takk til alle som husket meg på min 80 års dag med blomster, gaver og telefoner. En spesiell takk til alle som kom og feiret sammen med meg! Ønsker dere alle en fin sommer.

Margith Arnesen, Værøy

Takk

Hjertelig takk for all omtanke, blomster og hilsener ved vår kjære Odd Harald Karlsen sin bortgang.

*Britt, John-Arne m/fam,
Kurt-Magne m/fam.*

MINNEORD

Tone Jeanette Eikseth
F. 29.11.88, D 06.09.09.

Søndagsmorgen den 6/9-09,
glemmes ei av oss.

Vi var på Rognan, og din mor kommer og vekker oss med å si, "Jenta mi, ho Tone er død".

Vi var helt fjern til vi kom inn i stua og forsto at det var alvor.

Du har jo alltid vært ei mor og Arild jente, især Arild si, da dere hadde et godt forhold.

Da du flyttet til Rognan, var du nesten hver ferie her, og vi koste oss.

Da, Johnny, din mamma, Inghild og Inger Synnøve hadde pyntet deg i kista på "Senteret", var vi og så deg. Du var som en nydelig engel der du lå.

Men vi glemmer ikke at vi har 8 nydelige og snille barnebarn igjen, og vi har ingen å miste.

Tone, vi savner deg, og tenker på deg hver dag. Håper at vi en dag møtes igjen.

Vi lyser fred over ditt minne.

Mor og Arild

Til bestefar Asbjørn Tindslett

Det er gått snart et år siden bestefar døde. Han sovnet fredfullt inn på omsorgsentret 18. april i fjor med mange av sine nærmeste rundt seg.

Det var trist, men godt på samme tid. Han fikk endelig fred og hvile fra all smerte han hadde på slutten.

Bestefar var så heldig at han fikk bo hjemme til fylte 86 år. Dette lot seg gjøre på grunn av en fantastisk hjemmesykepleie og familien rundt ham.

Han var en hjemmets mann og satte stor pris på at alt ble lagt til rette slik at han fikk bo hjemme så lenge. I januar var det dessverre ikke lenger mulig å bo hjemme og han måtte flytte på sentret. Jeg er taknemlig for at han fikk være på sentret den siste tiden og ikke på sykehus, at han fikk omsorg og behandling av pleierne som kjente ham. Pleiere som han var svært glad i.

Bestefar var et godt menneske som var høyt elsket av mange. Han hadde godt humør og var flink til å uttrykke takknemlighet til menneskene rundt seg.

Jeg vil huske ham som en smilende

mann, sittende ved spisebordet ved vinduet i stua med hendene i hverandre ikledd finskjorte og vest.

Takk for den du var for oss alle kjære bestefar.

”Ingen som har vært elsket forsvinner.”

Fra ditt barnebarn Rita

Odd Harald Karlsen

Odd vart fødd 6.august på Værøy i Lofoten.

Her vaks han opp og vart tidleg kjend med Britt. Etterkvart vart det dei to og dei gifte seg i Værøy kyrkje 28.januar 1967.

John-Arne kom til verden same året.

Ikkje lenge etter kom Kurt-Magne til, i 1970.

Dei budde heller trangt på loftet til Britt sine foreldre.

I byrjinga var Odd på fiske, men då det vart dårlege tider såg han seg om etter arbeid andre stader. Heile familien flytte til Hurum der Odd fekk jobb på Tofte Celulose fabrikk. Her vart dei berre to år. Dei flytta til Sykkylven i 1972. Her fann dei alle seg godt til rette og Odd fekk seg jobb på Embalasje, seinare Petersson. Her har han trivst godt i 36 år, berre med eit år opphald då han var på vinterfiske og på Sandella.

Odd har alltid satt pris på song og musikk. Han har vore med meir eller mindre fast i Sykkylven Blandakor i over 30 år, og han var ein dugande solist. Han var aktiv som keeper både i handball og fotball heilt opp i 40 åra. Han stod i Sykkylven brannvesen, både som røykdykkar og no som sjåfør.

Odd hadde det kanskje best når han var på camping i Loen saman med Britt eller når han fekk herje og leike med barnebarna. Odd har alltid satt pris på familien: Britt, sønene, svigerdøtrene og barnebarna.

Odd var veldig sosial og utadvendt, han var god til å hjelpe andre, men ikkje så god til å be om hjelp til seg sjølv. Han var ikkje flink til å dele korleis han sjølv hadde det inni seg. Hans indre mørke blei til slutt for tung ei bør å bere. Odd sin død kom som eit sjokk, som ein

provoserande og meningslaus handling. Likevel vil familien stå saman og halde fram dei gode minna etter ein kjær mann, far, svigerfar og farfar.

Vi lyser fred over Odd sitt minne.

Kjære Odd

Takk for alt du var for oss alle.

En kjær sønn og storebror, en god svoger og onkel.

Du etterlater deg et stort savn hos oss alle.

Minnene om deg, ditt gode humør og din latter vil for alltid være i våre hjerter.

Hvil i fred, kjære.

Hilsen

*Reidun og John, Tor-Arne m.fam,
Bente m.fam. og Rolf Jarle m.fam*

Minneord og takk

Husk innleveringsfristen som er 15. august for stoff som skal være med i neste utgave av Kirkeblad for Værøy og Røst.

Innleveringsfristen for stoff til juleutgaven av bladet er 1. november.

Værøysommer

I helga 9.-10. juli braker det løs med underholdning for store og små på Lofoten Værøy brygge. Konserter, grilling og aktiviteter utgjør til sammen Værøys egen sommerfestival. På kvelden spiller en rekke artister opp til dans, mens det på lørdags ettermiddag arrangeres gratis underholdning for hele familien. I tillegg til dansebandet "Polarlys" vil du treffe Cliff Isaksen fra Røst, Værøys egen Fred Endresen med band (som vi husker fra de to siste finalene i Melodi Grand Prix) – og ikke minst Johan Arnesen med band og Paal Arnesen.

Både før og etter sommerfestivalen vil det bli holdt mindre konserter og musikalske arrangementer. Her anbefaler vi deg å følge med på oppslag.

Bilder til bladet

I disse moderne tider kommer stadig mer av posten elektronisk. Det gjelder også bilder. Skanner du bildene selv, må du benytte minst 600 dpi for at bildet skal bli av en slik kvalitet at vi kan benytte det i bladet. Bilder fotografert med moderne digitalkamera er vanligvis ikke noe problem. Vi foretrekker JPEG-format på bildene. Bilder som kun benyttes på websidene har ikke de samme kvalitetskravene.

Vær tidlig ute

Som nevnt i tidligere utgaver av Kirkebladet har postverket lagt om sine rutiner.

Nå må vi regne minst 2 måneder på trykking og forsendelse av bladet – så om du har noe du gjerne vil ha med i bladet, vær ute i god tid.

Artikler til Kirkebladet

Du er hjertelig velkomme til å skrive i Kirkebladet. Kanskje har du minner du vil dele med andre – kanskje har du hørt en interessant historie. Vi prioriterer stoff med tilknytning til Røst og Værøy.

KIRKEBLADET FOR VÆRØY OG RØST

REDAKTØRER:

Dag Sørli
8063 Værøy

Tel: 760 95 227

Fax: 760 95 249

e-mail adresse:

redaksjon@kirkeblad.no

Tove Andreassen
8064 Røst

e-mail adresse:

heltono@yahoo.no

Trykk:

NR 1 Arktrykk A/S
Mysen

Bankgiro: 4509 23 32350

RØST:**Døpte:**

Tove Hansen

Født: 18.06.1948

Døpt: 02.02.2010

Hennie Marlene Mørkved

Født: 25.04.2009

Døpt: 28.02.2010

Mathias Emilian Johnsen

Født: 20.09.2009

Døpt: 14.03.2010

Tobias Frøiland

Født: 25.09.2009

Døpt: 28.03.2009

Ludvik Karlsen

Født: 06.11.2009

Døpt: 04.04.2010

Sofie-Marie Karlsen

Født: 06.11.2009

Døpt: 04.04.2010

Stine Støen-Mikalsen

Født: 20.06.2009

Døpt: 04.04.2010

Eskil Sakarias Karlsen

Født: 23.12.2009

Døpt: 25.04.2010

Døde:

Rita Frøydis Alfhild Evjen

Født: 27.09.1960

Død: 13.02.2010

Richard Wik Sørensen

Født: 03.03.1936

Død: 17.04.2010

Oluf Bernhard Thorsteinsen

Født: 28.08.1918

Død: 11.05.2010

VÆRØY:**Døpte:**

Olai Torstensen

Født: 17.03.10.

Døpt: 09.05.10.

Døde:

Dagmar Otellie Torstensen

Født: 11.01.19.

Død: 23.02.10.